

2) Forslag af Indenrigsministeren og Udvalgets Fleertal:

At den ved anden Behandling vedtagne nye § 5 udgaaer.

3) Forslag af Indenrigsministeren: At § 4 affattes saaledes:

Af de indkomne Kjøbesummer tilfalder den Fideicommissbestidder, som foretager Afhændelsen, naar denne skeer til de nærværende Fæstere selv, deres Børn eller Svigerbørn, eller med fornævnte Fæsteres Samtykke til Andre, først 10 pCt. og dernæst indtil andre 10 pCt., forsaavidt det sidstnævnte Beløb kan udredes af hvad Kjøbesummen overstiger den mindste Størrelse efter § 2, men i andre Tilfælde kun 5 pCt., dog saaledes, at, hvis Fæstegaarde sælges i fæsteledig Stand til Andre end Børn eller Svigerbørn af de nærværende Fæstere, tilfalder den hele Kjøbesum Fideicommisset;

samt at Begyndelsen af § 5 (6) affattes saaledes:

Det øvrige Beløb af Kjøbesummerne, og i det i Stutningen af § 4 nævnte Tilfælde den hele Kjøbesum, bliver en Fideicommisscapital under Justitsministeriets Tilsyn o. s. v.

Ordføreren: Da udenvivl flere, og navnlig den høitærede Indenrigsminister ville udtale sig nærmere om det Forslag, som her er blevet stillet saavel af ham, som af Udvalgets Majoritet, om at den ved anden Behandling vedtagne nye § 5 maa udgaae, skal jeg paa Udvalgets Begne indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger om det Motiv, som har bevæget Udvalget til, paany at ville give Forsamlingen Anledning til at stemme over denne Paragraph. Udvalgets Majoritet har fremdeles maattet vedblive den Anskuelse, at der ikke ved denne nye Paragraph vindes noget Reelt af virkelig practisk Nytte for de paagældende Fæstefamilier, idet nemlig Indrømmelsen af den $\frac{1}{4}$, som efter Paragraphen under visse Omstændigheder skal tilstaaes disse Familier, dog tilsidst bliver afhængig af vedkommende Jorddrots egen Villie; men, naar der saaledes ikke opnaaes Noget af egentlig practisk Nytte for de Paagældende, saa kan det ikke seile, at man fra flere Sider vil see denne Paragraphs Tendents i noget Andet end det, som umiddelbart

indeholdes i den, at man vil søge dens egentlige Betydning i Noget, som formenes at ligge bagved, med eet Ord, at man vil antage, at den sande Hensigt med Paragraphen er den, at staffe et Slags Sanction af den lovgivende Magt paa et Princip, som skulde finde yderligere Anvendelse ved den almindelige Ordning af Forholdet imellem Godsetere og Fæstere (Nei! Nei!). Jeg skal aldeles ikke afgjøre, hvorvidt noget Saadant ligger i de ærede Forslagsstilleres Hensigt; jeg har kun tilladt mig at sige, at Udvalget har sølt sig overbevist om, at det ikke kunde seile, at Sagen vilde blive saaledes opfattet fra mange Sider, og da nu Udvalget har anbefalet Udsædelsen af den nærværende Lov, saa kan det, i Overbevisningen om, at der ved denne nye Bestemmelse ikke vil vindes noget Resultat af practisk Nytte, ikke Andet end tilraade Alle, som maatte være enige med Udvalget i at det vilde være ønskeligt, at nærværende Lov kommer ud, at bortrydde den Hindring, som man ikke kan Andet end antage, at der i den Maade, hvorpaa denne Paragraphs Tendents vil blive opfattet, vil ligge for Lovens videre Fremgang igjennem alle de Skær, som den vil have at trænge igjennem, forinden den kan blive til Lov. Idet den høitærede Indenrigsminister har været enig med Udvalgets Majoritet i at foreslaae, at denne Paragraph udgaaer, har han dertil søiet et Forslag til en ny Affattelse af § 4. Jeg skal paa Udvalgets Begne ogsaa angaaende dette Forslag fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger. I Udvalget have Meningerne derom været deelte; man har ikke kunnet komme til nogen Enighed om, at anbefale det til Forsamlingens Billigelse; det vil let sees, at det indeholder to Afvigelser fra den § 4, som foreligger, den ene den, at det forhøier den Procentforskjel, som af Udvalget er opstillet, og den anden den, at istedetfor at efter Udvalgets Forslag de 20 pCt. skulle tilflyde Bestidderne i alle Tilfælde, naar de sælge til Fæstterne, deres Børn eller Svigerbørn, baade naar de sælge til de nuværende Fæstere og til fremtidige Fæstere, skulle disse Procenter derimod efter Indenrigsministerens Forslag kun tilkomme Bestidderne, naar de sælge til de nuværende Fæstere. Hvad denne sidste Forandring angaaer, der jo upaa-